

der Udgifterne til de udstillede Malerier, idet man selvfølgelig maa tilbyde Kunstnerne at afholde alle Omkostningerne frem og tilbage samt holde Malerierne assurerede, medens de ere udlaaente. Endvidere Assurance for selve Bygningen. Man maa her ligesom overfor de tidligere Museer, til hvilke der er bevilget Byggehjælp, have rimelig Sikkerhed, i alt Fald for, at Foretagendet har en saadan Basis, at det kan bestaa, for, at Bygningen kan vedligeholdes, for, at de andre Udgifter til Drift og Tilsyn kunne afholdes, og for, at Bygningen overhovedet anvendes efter sin Bestemmelse. Det er Vejen Kunstforening naturligvis ogsaa klar over, idet § 2 i de til Ministeriet indsendte Vedtægter til Foreningen lyder saaledes: „Museet er en selvejende Institution, hvis Drift og Vedligeholdelse garanteres af Vejen Kommune“. Kan dette gennemføres, har man naturligvis ad den Vej en betryggende Ordning. Jeg skal her ikke udtale mig om, hvorvidt det efter vor kommunale Lovgivning kan ventes, at en saadan Garanti kan gennemføres og fastslaas for Fremtiden eller dog i alt Fald for en passende Aarrække. Men kan det gøres, ligger der jo i Kommunens Garanti en Betryggelse for Museets Fremtid. Naar Sagen nu henvises til Ministeriets Undersøgelse, maa det første Skridt til dens Realisation altsaa være, at Foreningen faar afgjort, hvorvidt Kommunen vil overtage Driften og Vedligeholdelse af Museet. Naar det er i Orden, ville Planer og Tegninger til Bygningen blive underkastede det sædvanlige sagkyndige og museumskyndige Eftersyn og derefter det bygningskyndige. Jeg antager at Andragerne her ville kunne mødes med Ministeriet og ventelig ogsaa med Tinget i Ønsket om, at der ved disse Undersøgelser ogsaa optages Spørgsmaalet om, hvorvidt den hele Plan ikke kan realiseres med en væsentlig mindre Bygning end her paatænkt. Naar de to Parter, Stat og Forening, saa ere blevne enige om Bygningen, vil Tiden endelig være inde for den bevilgende Myndighed til at bestemme, hvor stor en Part af Udgiften Staten bør paatage sig. I Øjeblikket at tale derom vil være unødvendigt.

I 2den Afdeling er der henvist til mig et Andragende fra Statsskolernes

Lærerforening om Ordning af 3 forskellige Forhold, Timelærerne, Overlærernes Lønning og Lærerindernes Lønning. Det udtales i Andragendet, at Avancementsforholdene ere meget daarlige for de nuværende Timelærere. Men de opstillede Beregninger angaa i alt Fald noget fremtidigt, det har heldigvis ikke været saa galt tidligere. Jeg har undersøgt, hvorledes Forholdet har været for de 10 sidst ansatte Adjunkter, og hvor længe de have staaet som Timelærere. Og Forholdet er da det, at 2 have staaet 1 Aar og 7 Maaneder, 11 Aar og 4 7 Maaneder. Saa er der 2 Lærerinder, der have staaet i 3 Aar — det er 2 Timelærerinder, af de sidst ansatte —, og den allersidste har staaet i 2 Aar. Altsaa med Undtagelse af de 2 Timelærerinder, der paa Forhaand vidste, at de, blandt andet fordi de ikke havde Eksamen, ikke kunde avancere under samme Forhold som de ansatte Kandidater, er der kun 1, der har staaet som Timelærer i 3 Aar, og de andre have staaet i mindre Tid. Af de nuværende Timelærere er der en Dame, der er bleven ansat, efter at den for Resten udmærkede Pigeskole, som hun i en Aarrække havde drevet, maatte gaa ind, væsentlig fordi Kommunen nægtede fortsat Tilskud, hun har nu staaet som Timelærerinde i 2 Aar og 7 Maaneder. Saa er der 4, der have staaet over 2 Aar, endvidere 6 i 1 Aar og 8 Maaneder, 1 i 1 Aar og 5 Maaneder, medens Resten, 8, har staaet 7 Maaneder. Endnu ser det altsaa ikke saa galt ud som Andragendets Fremtidsperspektiv, der væsentligt er bygget paa, at Rektorerne og Overlærerne ere forholdsvis unge Mænd, hvorfor der er mindre Udsigt til, at de i en nærmere Fremtid ville gaa af. Som Middel til at raade Bod paa de flere Aar, som der er Udsigt for Timelærerne til at staa, før de naa Adjunkt-lønning — man maa nu huske, at den Adjunkt-lønning, de nu have, er væsentlig højere end den, der stod som opnaaelig før Lønningsloven fra i Fjor, foreslaas der, at der i Aar skulde oprettes 8 nye Adjunktpladser og 4 Overlærerpladser og næste Aar henholdsvis 6 og 3 Pladser. Det er min Tanke — og det er ogsaa mit Haab at finde villigt Øre herfor i det høje Ting — at forhøje Adjunktantallet